

Висновки. Учитель який постійно переймається якістю власної мовленнєвої поведінки, спроможний “окультурювати” суб’єктний досвід життєдіяльності учнів і формувати в них досвід позивної педагогічної взаємодії, що є вимогою особисто орієнтованої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Колесникова Л. Н. Риторическая культура современного педагога. *Риторика и культура речи в современном обществе и образовании* : сб. материалов X Международ. конф. по риторике : 1–3 февраля 2006 г. / Науч. ред.-сост. В. И. Аннушкин, В. Э. Морозов. М. : Флинта ; Наука, 2006. С. 171–176.

2. Ницета В. А. Риторичні засоби та їх роль в усному мовленні вчителів-словесників. *Педагогічна риторика: історія, теорія, практика* : колект. моногр. О. А. Кучерук, Н. Б. Голуб, О. М. Горошкіна, С. О. Караман та ін.] ; за ред. О. А. Кучерук. К. : КНТ, 2016. С. 134–153.

3. Попова Н. В., Артеменко Я. И. Риторические стратегемы и конструирование реальности. *Вестник Томского государственного университета : Философия. Социология. Политология*. 2014. № 2 (26). С. 49–56.

4. Волк и ягненок. Риторика бессовестности. *Эко У. Полный назад! “Горячие войны” и популизм в СМИ*. М : Эксмо, 2007. С. 75–107.

Володимир Татарін,

студент 4 курсу

факультету філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **Т. С. Розумна,**

к.пед.н., доцент (БДПУ)

АВТЕНТИЧНІ МАТЕРІАЛИ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Нові соціально-економічні умови життя в інформаційному світі стрімко активізують питання про інтеграцію України до світової спільноти та в Європейський простір, де провідну роль відіграють гуманітарні знання, людські цінності, здатність підтримувати зв’язок зі світом та бути соціально мобільними. Починаючи з 2015 року, коли команда Go Global офіційно ухвалила програму «Ukraine Speaking», відбулися значні зрушення у ставленні до іноземних мов як до дієвого інструменту для обміну освітнього, наукового, культурного та бізнес досвіду.

Аналіз наукової літератури свідчить про те, що чимало вітчизняних і зарубіжних вчених розробляли окремі елементи культурологічного підходу до навчання іноземної мови. Зокрема, І. М’язова (досліджувала особливості міжкультурної комунікації), М. Байрам та М. Крамш (займалися комунікативно-етнографічним напрямом), Г. Нойнер та В. Сафонова (аналізували соціокультурний напрям), Л. Серкю (вивчала особливості викладання іноземних мов у міжкультурному світі), В. Галловей, А. Гілмор, С. Дедженер, В. Перселл-Гейтс, М. Худа та Е. Якобсон (аналізували проблеми використання автентичних матеріалів на уроках іноземної мови),

Е. Бандура, Л. Воскресенська, К. Ласкаріду та Дж. Г'юз (займалися розробкою методів і прийомів культурологічного аналізу на уроках іноземної мови) та інші.

Метою роботи є аналіз автентичних матеріалів як засобу реалізації культурологічного підходу на уроках іноземної мови. У процесі дослідження використовувалися такі методи: описовий метод, методи аналізу та синтезу.

Автентичними називають матеріали, що є «відрізками реальної мови, створеними її носіями (усно або письмово) для реальної аудиторії з ціллю передати якесь реальне повідомлення». При цьому, означення автентичності «стосується культури, а також здатності поводитись і мислити як цільовий мовний контингент з метою бути ним впізнаними і визнаними» [1, с. 4]. Своєрідність таких матеріалів визначається особливим лінгвістичним і соціокультурним фоном: продуктивний словниковий запас, асоціативне використання лексики, різноманіття синтаксичних та граматичних моделей, застосування типових формул для задоволення комунікативних цілей, зображення реалій життя в країні тощо.

Вчені встановлюють ряд позитивних факторів використання автентичних матеріалів на уроках ІМ: представлення реальної мови і, як результат, стимулювання дійсної комунікації, інтеграція культури та підвищення якості розуміння мови; підготовка учнів до самостійного використання мови; забезпечення щоденного користування мовою і, зокрема, досвідом, що передається цією мовою; мотивація учнів до навчання; поєднання зовнішнього світу з класними реаліями і, як результат, оживлення освітнього процесу; ознайомлення учнів зі спектром міжособистісного мовлення шляхом надання варіацій та можливості їх вибору; випробувальний характер матеріалу.

Першим кроком до введення таких матеріалів є ідентифікація індивідуальних потреб та цілей учнів. При цьому, завданням для вчителя є максимально звузити та конкретизувати їх. Наступною складовою є мотивування учнів до самостійного знаходження та ідентифікації автентичних матеріалів. Важливим є той факт, що, згідно з дослідженням Е. Якобсона, учні отримують більшу користь від використання локальних матеріалів, які не є віддаленими та вилученими з їхнього життя. Відповідно, вчителю необхідно підтримувати та створювати реальні ситуації, в яких учні могли б практикуватися з цими матеріалами.

Ще одним елементом є формування в учнів навичок роботи з автентичними матеріалами. Залежно від характеру тексту, вчитель має попередити учнів про фрустрацію, яку вони можуть відчувати від нерозуміння представленої інформації. Останньою, але не менш важливою складовою є автентичне оцінювання, що має відтворювати автентичне завдання, оскільки воно заміряє, як учень буде його виконувати в реальному житті та перевіряє досягнення практичних цілей навчання.

Отже, автентичні матеріали, при належному їх опрацюванні, можуть слугувати активним ресурсом для навчання іноземної мови в реальній її формі. Вони допомагають побудувати зв'язки між потребами та цілями учнів та зовнішнім світом поза навчальним контекстом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Gilmore A. Authentic materials and authenticity in foreign language learning. *Language Teaching*. 2007. V. 40, I.2. URL: https://www.researchgate.net/publication/231910134_Authentic_materials_and_authenticity_in_foreign_language_learning.

Олександра Танцюра,
студентка м1УМЛ-3 групи
факультету філології та соціальних комунікацій
Науковий керівник: О.А. Крижко,
к. філол. н., доцент (БДПУ)

**СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ВИКОРИСТАННЯ ПРИКМЕТНИКОВИХ МЕТАФОР
ТА ЕПІТЕТІВ У ТВОРАХ В. СИМОНЕНКА**

В індивідуальному стилі письменника знаходить своє вираження авторська позиція щодо вибору певних виражальних засобів, тобто виявляються риси його мовотворчої індивідуальності. Дослідженню ідіостилю письменників присвячені праці таких мовознавців, як С.П. Бевзенко, В. В. Виноградов, В. П. Григор'єв, Б. О. Ларін, О.О. Потєбня. Зокрема, В. В. Виноградов зазначає, що слово у літературному творі набуває специфічного функційного застосування, розширюючи свою смислову структуру, збагачуючись «прирошеннями смислу» [1, с. 75].

Ідіостиль дає можливість побачити індивідуальну неповторність письменника у представленій ним вербально-естетичній картині світу, оцінити його внесок у систему вже функціуючих словесних художніх засобів мови, визначити загальні закономірності й провідні тенденції розвитку літературної мови. Естетична функція художнього слова, зокрема метафор та епітетів формують основу кожного ідіостилю письменника. Як засіб комунікації метафори та епітети досліджували такі мовознавці, як Н.Д. Арутюнова, Л. В. Бублейник, Н. О. Данилюк.

Мета роботи – здійснити комплексний аналіз семантичних та стилістичних особливостей прикметникових метафор та епітетів як виражальних засобів у поезії В. Симоненка.

У мові поезії відображаються духовно-культурні цінності народу, смаки й уподобання мовців, літературно-мистецькі стилі й напрями, соціальні зміни в суспільстві тощо.

Поетична мова як одна із сутнісних форм художньої літератури поєднує естетично важливі елементи в словесно-образну систему. Прикметникова метафора у творах В. Симоненка відзначається своєю свіжістю і новизною. За допомогою неї поет досягає художнього ідеалу, де кожна деталь гарантована золотим запасом душі: *Ластів'ятко моє кучеряве полум'я синих очей* [2, с. 59].

Будь-яка метафора розрахована не на буквально сприйняття і вимагає від читача уміння зрозуміти і відчувти створюваний його образно-емоційний ефект. У творах поета можна виділити такі найтипівіші різновиди прикметникових метафоричних переносів, як характеристика поведінки у